

РЕШЕНИЕ

№ 8066

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря П. Н. Н.
като разгледа докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело № 20221110138460 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от „Т. С.“ ООД срещу „М К. С.“ ЕООД обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 195, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 193, ал. 1, пр. посл. ЗЗД и чл. 195, ал. 2 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 10.11.2021 г. с ответното дружество сключили договор за продажба на 4 бр. зимни гуми Michelin Pilot Alpin PA4 AR PAX срещу цена от 20 269,64 лв., която била заплатена на продавача. Сочи, че гумите били предназначени за ползване на фабрично брониран автомобил „Мерцедес С600 Майбах“, за което ответното дружество било надлежно уведомено. Гумите били монтирани на автомобила на 20.11.2021 г., като на 26.11.2021 г. при движение по магистрала „Тракия“ от Пловдив в посока София превозното средство започнало силно да се тресе и да губи баланс, устойчивост и стабилност. Гумите били демонтирани и на тях била извършена диагностика в сервиз на „Р. Д.“ ЕООД в гр. Пловдив. Ищцовото дружество предявило рекламация пред ответника за двете предни гуми, които подменило последните с 2 гуми от същия вид, които били монтирани на 30.11.2021 г. През м. януари 2022 г. по време на движение автомобилът отново започнал да се тресе и да губи баланс, устойчивост и стабилност. Водачът веднага го заК.ал в сервиз на „П.“ ЕООД в гр. Пловдив, където бил направен обстоен преглед и диагностика, при което било установено, че гумите били дефекти и негодни за употреба. Сочи, че във връзка с прегледа и диагностиката направил разходи на стойност 231,83 лв. Ищецът твърди, че след като се установило, че гумите са дефектни, предал същите на ответника, за което бил съставен приемо-предавателен протокол от 21.01.2022 г. Навежда довод, че процесните гуми имали скрити недостатъци, които ги правели негодни за използване за автомобила, за който били предназначени, поради което поискал от ответника да му върне заплатената цена за гумите и да му възстанови разходите, направени във връзка с констатиране на недостатъците. Иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от **20 269,64 лв.**, представляваща цената, която ищецът е платил за 4 бр. зимни гуми Michelin Pilot Alpin PA4 AR PAX, както и сумата от 231,83

лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди в резултат на неизпълнение на договора за продажба, изразяващи се в направени разходи за проверка на гумите в оторизиран сервиз, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. Претендира разноски за исковото и обезпечителното производство по ч.гр.д. № 2034/2022 г. по описа на по описа на Районен съд Пловдив, ГО, V състав.

Ответникът – „М К. С.“ ЕООД, е подал писмен отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, с който оспорва иска по основание. Твърди, че не е бил уведомен преди продажбата за марката и модела на автомобила, от които се определя теглото му, а само за това, че бил брониран. Оспорва наличието на дефект на гумите. Прави възражение за съпричиняване, навеждайки твърдение, че гумите са увредени поради неправилен монтаж, проблем с оказването на автомобила, неправилна експлоатация или трети външни фактори, свързани с пътното платно. Оспорва гумите да са върнати на продавача, като твърди същите да са оставени на трето лице „М К.“ ООД. Счита, че исковите следва да бъдат отхвърлени.

Съдът, като взе предвид доводите и възраженията на страните, и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

В доклада по делото на основание чл. 153 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени следните обстоятелства: на 10.11.2021 г. страните по делото сключили договор за продажба на 4 бр. зимни гуми Michelin Pilot Alpin PA4 AR PAX срещу цена от 20 269,64 лв., която била заплатена на продавача; преди сключване на договора ответното дружество е било уведомено, че гумите са предназначени за брониран автомобил; след рекламация за двете предни гуми същите били подменени с 2 гуми от същия вид, които били монтирани на 30.11.2021 г.

По делото е изслушано заключение по съдебно-автотехническа експертиза. Съгласно същото процесните гуми „Michelin Pilot Alpin PA4 AR PAX“ са предназначени за зимни условия. Същите са с размер 245-710 R 490 AC 117T, тегловият им индекс е до 1285 кг. Натоварване на гума, а скоростният – до 190 км./ч. Според вещото лице при превишаване на максимално допустимия товар и скорост, съгласно индекса, е възможно увреждане на гумите. Теглото на процесния лек автомобил е 4350 кг., а максимално допустимата маса – 4870 кг. – или разпределени на четирите гуми – по 1218 кг. Процесните гуми с товароносимост от 1285 кг. На гума при липса на превишаване на максимално-допустимото тегло могат да бъдат поставени и използвани на процесния лек автомобил „Мерцедес С600 Майбах“.

За изготвяне на експертизата вещото лице е посетило сервиз на „М К.“ в Пловдив, където му били предоставени четирите гуми „Michelin Pilot Alpin PA4 AR PAX“, по които нямало видими деформации и увреждания. Вещото лице сочи, че оглед на автомобила към датата на изготвяне на заключението не би установило неговото техническо състояние към момента на настъпване на процесното събитие. Експертът посочва още, че при гумите, пригодени за бронирани автомобили, са с подсилен борд, зад който също има бронировка. Гумата се отваря със специален инструмент и се поставя допълнителна материална смазка. Поставят се бандажни гумени ленти (обръчи). Според вещото лице разходите за диагностика на 4 бр. гуми в размер на 231,83 лв. отговарят на средните пазарни цени за такъв вид услуга към момента на извършване – месец януари 2022 г.

При изслушване на заключението в открито съдебно заседание, проведено на 18.04.2023 г., вещото лице уточнява, че по делото е приложена разпечатка, където е отразено, че гумите трябва да са с индекс 119 T, което означава 1360 кг. на гума, а тези, които са монтирани, са с 1285 кг. Общото тегло на процесното МПС по талон не

надвишава товарния индекс на процесните гуми. Процесните гуми с индекс 117 Т като максимална товароносимост могат да издържат максималното тегло на процесното МПС, маК. да не отговарят на препоръчаното от производителя. Вещото лице отново подчертава, че оглед на МПС към датата на изготвяне на заключението не може да даде отговор от техническа гледна точка какво е било съС.ието на автомобила към момента на настъпване на събитието, предвид възможността във времето да е осъществено отремонтване на превозното средство, както и че дори в момента да се установи да има проблем с окачването, това не означава, че към датата на събитието този проблем е съществувал. Вещото лице сочи още, че е направил справка в много сервиси, които монтират гуми, като няма случай, в който тресенето на гуми да се получи от разлика на индекса между 117 Т и 119 Т. От техническа гледна точка няма надвишаване на максимално допустимото тегло.

За изясняване на спорния по делото въпрос относно елементите от предметното съдържание на процесния договор за продажба, относими към индивидуализацията на продадените вещи към момента на сключване на договора по делото са събрани гласни доказателства. От показанията на св. В. И., служител на ответното дружество „М К. С.“ ЕООД – представител на марката „БМВ“, на длъжност „сервизен консултант“ се установява, че към края на 2021 г. с него се свързал служител на „Т. С.“, който пожелал да закупи бронирани гуми. Според твърденията на свидетеля Иванов „Т. С.“ за пръв път купували гуми от „М К. С.“, като дружеството продавач било препоръчано на купувача от познати, които преди това били закупили бронирани гуми от „М К. С.“. Соци още, че представителят на купувача заявил, че иска да закупи същите гуми, които били продадени на другото дружество. За целта св. Иванов изискал капаро и талон на автомобила, но твърди, че било отказано предоставянето на такъв по съображение, че *„автомобилът е на сериозен господин и не могат да предоставят такава информация“*. Свидетелят сочи, че по принцип в БМВ изискват регистрационен талон, в който е описана рамата на автомобила, който се въвежда в оторизирана програма, която показва точните части за вграждане в конкретния автомобил. Купувачът посочил, че автомобилът, на който ще се монтират гумите, е „Мерцедес“ и поради това монтажът няма да бъде извършен от продавача, като свидетелят потвърждава, че „М К. С.“ не извърша монтаж на гуми на автомобили „Мерцедес“, а по желание на клиента монтажът би могъл да се извърши от подизпълнител. Твърди, че продадените гуми могат да бъдат монтирани на различни марки автомобили, като за бронирани автомобили бил подходящ единствено размерът, съответстващ на този на процесните гуми. Свидетелят отрича категорично някой да го е уведомявал преди продажбата, че конкретният брониран автомобил „Мерцедес“ е модел „Майбах“. При зададените въпроси по време на разпита безпротиворечиво и убедено поддържа, че при заявката за продажбата изрично от представител на купувача било посочено, че искат същите гуми като на тяхна приятелска фирма, че не е било споменато, че автомобилът е „Майбах“ и че било отказано предоставянето на талон. Индивидуализацията на гумите, продадени на другото дружество, също била извършена по модел на гуми, като отново не бил предоставен регистрационен талон. Другият автомобил също бил брониран „Мерцедес“. Свидетелят Иванов твърди, че няма информация каква е разликата в теглото между обикновен „Мерцедес“ и „Майбах“. Той си спомня още, че около месец след продажбата представител на купувача се свързал с продавача, за да направи рекламация на 2 от гумите. Същите били заменени с 2 нови други гуми.

Показанията на св. Петър Николов, служител на дружеството ищец, към момента на разпита лична охрана на управителя, са в насока, че лично той поръчал гумите на Владимир, като изрично му обяснил, че автомобилът е брониран „Мерцедес S600 Майбах“ от 2016 г. Твърди още, че той също казал размера на гумите, които иска да закупи. Сам предложил да даде талон, но служителят отказал, тъй като *„няма*

смисъл“. За тази кола размерите гуми били само два – един летен и един зимен, поради което го попитал кои иска, и той избрал зимни гуми. След закупуването гумите били монтирани в град Пловдив в сервиз „Р. Д.“. През месец декември при движение на магистрала „Тракия“ между Пловдив и Пазарджик при движение със скорост над 120 км./ч. колата започнала да се тресе. Върнали обратно колата в Пловдив до сервиза, където свалили гумите и установили, че били изкривени две предни гуми. Твърди, че на следващия ден върнал гумите в „М К. С.“, а след седмица-две му дали 2 нови гуми от магазина в гр. София на „Черни връх“. В средата на януари монтирали гумите, като на следващия ден пътували с автомобила до София. Отново възникнал същият проблем, при което при диагностика в сервиза пак се установило, че гумите са изкривени. Свидетелят Николов се обадил на Владимир (другия разпитан по делото свидетел), при което той го прехвърлил към негов колега. Последният настоял да заК.ат колата в специализиран сервиз „Преликс“ в гр. Пловдив. Там се установило, че гумите имат дефекти.

Свидетелят твърди, че сам взел решение гумите да бъдат закупени от дружеството ответник, вместо от представителството на „Мерцедес“, тъй като цената, която предлагали в „М К. С.“ била значително по-добра – по-ниска с около 2000-3000 лв. на гума. Поддържа, че при заявката за гумите заявил изрично, че автомобилът е брониран Майбах, че предложил талон, който дружеството продавач изрично отказало да получи, че имал изисквания към марката на гумите – „Мишелин“, тъй като само те произвеждат такива гуми.

Предвид констатираните съществени противоречия в показанията на разпитаните по делото свидетели служебно е допусната на основание чл. 174 ГПК очна ставка между свидетелите. По време на същата св. Иванов отново поддържа, че при продажбата не му е било известно автомобилът да е „Майбах“, че е искал регистрационен талон за определяне на точния параметър гуми, но такъв не му бил даден, тъй като *„колата е на специален човек и не могат да го дадат“*. Св. Николов на свой ред поддържа, че при покупката на гумите е заявил, че автомобилът е „Майбах“, че не са му искали регистрационен талон, като спори със свидетеля Иванов, заявявайки, че рамата на автомобила може да се види и от предното стъкло на автомобила, не само от талона. Св. Иванов твърди, че не е определял той гумите, а от него били изискани конкретен модел и размер гуми. Както в основните показания, в които веднъж св. Николов казва, че сам е посочил размера гуми, а впоследствие твърди, че самият той е посочил и марката на гумите, така и при очната ставка двукратно и непротиворечиво заявява, че той лично е посочил размер и марка на гумите, които иска да закупи. Това изявление съвпада както с предходните изявления на самия свидетел, така и с показанията на св. Иванов, който също твърди представителят на купувач да е посочил сам марката и размера на гумите.

Съдът кредитира показанията на св. Иванов като отчита, че същите са последователни, свързани с личните му преживявания и отличаващи се с достоверност при депозирането им, в детайли и логично описват случая и изясняват фактите, интересуващи процеса и то по начин, който не оставя съмнение в добросъвестността на лицето, което ги излага. Съдът кредитира и показанията на св. Николов в частта относно начина на определяне на продадените гуми, доколкото същите кореспондират в тази част напълно с показанията на св. Иванов. Не кредитира обаче показанията му в частта, в която сочи, че е упоменал, че гумите са предназначени за „Майбах“. Показанията на този свидетел, домогващ се да установи, че договорът за продажба е такъв за вещи с предвидено в договора специфично употребление, а именно – гумите да са предназначени за брониран „Мерцедес Майбах“, не кореспондират с показанията на същия свидетел, в частта, в която твърди, че той лично е направил индивидуализацията на гумите, като сам е посочил марка и размер на същите.

Последното обстоятелство обаче напълно съвпада с показанията на св. Иванов, който при това два пъти сочи, че при продажбата изрично купувачът е посочил, че желае да закупи същите гуми, които били продадени на техни познати за друг брониран „Мерцедес“.

При това положение съдът намира, че безпротиворечиво и еднозначно по делото се установява, че купувачът е пожелал да закупи точно определена марка и размер гуми, които му били продадени. Несъмнено се установява по делото също, че продажбата е реализирана без проверка на рамата на автомобила, въз основа на която се определят подходящите части.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 195, ал. 1, пр. 1 ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 ЗЗД в случаите, в които продавачът отговаря съгласно чл. 193 ЗЗД, купувачът може да върне вещта и да иска обратно цената заедно с разносните за продажбата, да задържи вещта и да иска намаляване на цената или да отстрани недостатъците за сметка на продавача.

Основателността на иска е [чл. 195, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД](#) е обусловена от доказването на наличието на изброените в разпоредбата на [чл. 193 от ЗЗД](#) условия: продадената вещ да има недостатъци, тези недостатъци съществено да намаляват нейната цена или нейната годност за обикновеното или за предвиденото в договора употребление и на последно място - тези недостатъци да не са били известни на купувача при продажбата. Последният елемент от фактическия състав, който ангажира отговорността на продавача, е той да е бил уведомен незабавно от купувача за забелязаните недостатъци, след като последният е прегледал вещта в течение на времето, което е обикновено необходимо за това в подобни случаи. Законът не предвижда начин, по който следва да е станало уведомяването на продавача в хипотезата на [чл. 194, ал. 1 от ЗЗД](#). Същественото е то да е станало незабавно и да е достигнало до своя адресат.

Поради това за основателността на предявения иск с правно основание чл. 195, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че между страните е било налице валидно облигационно правоотношение по договор за продажба на 4 бр. гуми Michelin Pilot Alpin PA4 AR PAX , елемент от който е предвидено специфично употребление на същите, а именно при сключване на договора ищецът да е уведомил ответника, че закупените гуми Michelin Pilot Alpin PA4 AR PAX са предназначени за ползване на фабрично брониран автомобил „Мерцедес С600 Майбах“; че продадените вещи към момента на договора за продажба са имали недостатъци, които ги правят негодни за предвиденото в договора употребление.

Договорът за продажба на гуми за автомобил, представлява неформален договор за продажба на родово определени движими вещи. В случая не се спори между страните възникване на облигационното отношение, както и не се твърди и доказва същото да е обективизирано в писмена форма, при което писменият документ да съставлява източник на сведения за обективизираните изявления на страните при постигане на конкретната договорка. Доколкото не се спори обаче за сключване на договора, който е на обща стойност над 5000 лв., а само за някои изявления по повод сключването му, то по делото са допуснати свидетелски показания. Ограничението по чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК е единствено досежно неформалните договори, за действителността на които не е необходим писмен акт. Същото не е приложимо, когато спорът не е за наличието на съществуващо договорно отношение, а за смисъла на постигнатите договорености. В този случай, когато страните спорят за значението на отделни уговорки или когато договорът не съдържа всички уговорки, свидетелски показания са допустими за установяване на обстоятелствата, при които е сключен,

както и каква е била действителната обща воля на страните (в този смисъл например *Решение № 666 от 06.12.2007 г. по т. д. № 387/2007 г., I т. о. на ВКС; Решение № 1167 от 19.12.2008 г. по гр. д. № 3484 / 2007 г., III г. о. на ВКС; Решение № 72 / 28.04.2015 г., т. д. № 2628 / 13 г., II т. о. - Решение № 546 от 23.07.2010 г. по гр. д. № 856 / 2009 г., IV г. о. на ВКС; Решение № 524 от 28.12.2011 г. по гр. д. № 167 / 2011 г., I г. о. на ВКС, постановени по реда на чл. 290 ГПК*). Освен това ограничението не се прилага и при установяване на преддоговорни отношения - *Решение № 115 от 04.03.2009 г. по гр. д. № 5922 / 2007 г., III г. о. на ВКС*.

От показанията на разпитаните по делото двама свидетели – един на страната на ищеца, и един на страната на ответника, се установява, че родово определените вещи са с посочени от купувача характеристики – марка и размер на гумите. Не се установява с категоричност обаче договорът да е бил за продажба на вещи със специфично употребление, а именно – същите да бъдат монтирани на „Майбах“. Отделно от това не се установява също, предвид заключението по съдебно-автотехническата експертиза, продадените гуми да са поначало негодни за ползване на конкретния автомобил. Не се установява и същите да са имали дефект към момента на продажбата – нито по отношение на първоначално продадените гуми, нито спрямо заменените нови гуми, предадени на купувача при рекламацията. Ирелевантно е в тази връзка обстоятелството, че продажбата е осъществена без проверка на рамата на автомобила и дали за това е бил поискан талонът на автомобила или предоставянето на същия е било изрично отказано. Проверката на рамата с цел определяне на подходящите части за автомобила представлява добра търговска практика, приложима в случаите, когато купувачът иска да закупи части, подходящи за неговия автомобил. Установената добра търговска практика обаче не изключва възможността от този търговец лице да закупи точно определена част, индивидуализирана от него със специфични характеристики – или както е в случая гуми при посочена марка и размер на същите, съответно не съществува задължение за продавача да откаже сключване на договора за продажба, ако за него не е ясно специфичното употребление на частите – в случая гумите да бъдат монтирани на брониран автомобил „Майбах“. Ирелевантно е изследване по делото на обстоятелството дали автомобилът е бил в изправно състояние към момента на монтажа, доколкото дори да се установи това да е така, същото не обосновава извод, че гумите са имали дефект към момента на продажбата, включително скрит недостатък, а този факт, като елемент от описания приложим фактически състав следва да бъде установен при условията на пълно и главно доказване. Без значение за изхода по настоящото дело е установяване на обстоятелства относно окачването на автомобила и монтажа на гумите, доколкото последният не е извършен от продавача или негов подизпълнител, тъй като продавачът не е официалният представител на „Мерцедес“.

По изложените съображения искът с правно основание чл. 195, ал. 1, предл. 1 ЗЗД подлежи на отхвърляне като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 195, ал. 2 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че вследствие неизпълнение на задълженията на ответника - продавач по договор за продажба, е претърпял вреди, както и размерът на същите.

В тежест на ответника е да докаже възражението за съпричиняване по чл. 196, ал. 2 ЗЗД.

Доколкото по делото не се установи неизпълнение на задълженията на продавача по процесния договор, то искът с правно основание чл. 195, ал. 2 ЗЗД следва да бъде отхвърлен като неоснователен за пълния предявен размер.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ответникът. Същият е

претендирал такива в размер на 800 лв. за платен депозит за експертиза, поради което следва да му бъдат присъдени.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т. С.“ ООД, ЕИК ***** срещу „М К. С.“ ЕООД, ЕИК ***** обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание **чл. 195, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 193, ал. 1, пр. посл. ЗЗД** за сумата от **20 269,64 лв.**, представляваща цената, която ищецът е платил за 4 бр. зимни гуми Michelin Pilot Alpin PA4 AR PAX , както иск с правно основание **чл. 195, ал. 2 ЗЗД** за сумата от **231,83 лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди в резултат на неизпълнение на договора за продажба, изразяващи се в направени разходи за проверка на гумите в оторизиран сервиз, **като неоснователни.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Т. С.“ ООД, ЕИК ***** да заплати на „М К. С.“ ЕООД, ЕИК ***** сумата от **800 лв.**, представляваща разноски за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____